

nyauet li campave <de la butxaca> (i tr. *campà era dalla* 'provar si talla').

Destaco usos del reflexiu *campar-se-la* 'fer el cap viu per viure': en el Conflent és proverbial la frase humorística «(a tu et van deixar terres, però a mi) el meu pare me va deixar el mas de *kámpa-tà-lé* = no em va deixar cap herència (joc de mots, com si fos un *Can Patalè que no ha existit: oïda a Codalet, 1960); 'passar-se-la bé': «*se la campava* molt bé amb les dones, conjuminant el sensualisme de la seva còrpora esplèndida amb una vaga professió de comunisme místic», P. Coromines, *La mort de Joan Apòstol* v, p. 75; a Menorca això s'ha tornat intr.: «diuen que un ase molt val / per aquell qui l'ha mester: / jo en tenc un i camp molt bé / perquè ell és de sang reial», cobla recollida per l'Arx. Ll. Salvador, p. 19; Camps i Merc., *Folkl. Men.* i, 10.

Variant *agambar* o *acampar* tr. 'aconseguir que sobrevisquin' (nascuda per infl. del duplicat *gamba = cama*): «dos nens, únics que'ls havien *agambat* d'un ramadet de què anavan morint successivament los més grandets» en el vigatà Genís i Aguilar, *Julita*, a. 1874, p. 14, *acampar* «tenir vida algún ser o rehacerse de una enfermedad», Pol (Vall d'Àneu, p. 8); *campador*; *campament* 'lloc on acampa una tropa o un escamot de gents' [1695, Lacav.; escr. Renaix.], pres del fr. *campement*, derivat de *camper* 'acampar'.

Campàs, augment., *campassa* 'camp molt extens' empord. «el *Camp-Cometes* és una *campassa* gran», anoto a Albons, 1958. *Campatge* «badiu, espai obert gran», mall., *BDLC* iv, 355. *Campejar* 'córrer els camps en so de guerra' [«e exien defora a peu e *campejaven* ab cells de la ost», Desclot, *Cròn.*, § 75; «e-ns desliurará de la opressió en què aqueixa ciutat sta, e encara *campejarà*, e farà dels enemichs ço que ells pensaven fer de nosaltres», doc. lleidatà de 1464, Lladonosa, *Montsuar*, p. xvi]; tr. 'convertir (un bosc) en creus': «El Surà(r) ara és *kámpzát*, el Bosc Major ara és *campejat*» b.-empord., Peratallada, 1958.

+*Campell* 'planell, replà': «a l'hort espies la creixença de les tardanies, i als *campells* dónes una cavada al blat de moro, que ja les canoques ---», P. Coromines, 1917, *Cartes d'un visionari*, O. C., 979a5, «entretenien la meua imaginació les suaus corbes de les valls, els *campells* de les fondalades i la treballada vegetació d'una terra pròdiga i amable», id. *Jardins de St. Pol*, O. C., 801a14; «un clos de paret seca --- enrondava el *campell* on es llevava la casa», *Silèn*, O. C., 16b26.

Camper 'espai damunt el qual pinten' [1379; «tot lo *camper* del dit retaule ---», doc. barceloní de 1443, Careta, *Barbr.*; en heràldica: «certes banderes de catuhi ab les armes del estament mercantívol, ço és lo *camper* vermell e la creu blanca», doc. de Bna., de 1478 en Moliné, ed. del *Consolat*, p. 337; a. 1518, *BABL* vii, 100], 'pagès que mena alguna peça d'una hisenda': «pel camí particular de Les Ferreres només poden passar els *kámpes*», St. Bartomeu del Grau, 1935; 'porc de llavor', Tor de Vall Ferrera, 1932.

Campera; *camperell*; *camperet*; *camperol* [«Beren-

garius, cognomento *Campairol*», doc. de 1161, *Cart. de Poblet*, p. 212; Lab. 1839, -*parol*; «jo venc a parlar-te d'una vida d'or: / de la vida lliure que enyora ton cor: / som la *camperola* que presents te du, / jo venc de la serra, mes no som per tu», 1909, Joan Alcover, *La Serra*, v. 17; *Camperola llatina* bellíssim sonet de Josep Carner], adj. 'propi del Camp de Tarragona': «els ginestarols, amb llut fonètica *camperola* ---», Bladé, *Benissanet*, p. 165, parlant de la gent de Ginestar, el primer poble on ja hi ha la è (È) del català oriental; 'cert bolet de color rosat', nom que *AlcM* dóna com a empord., però és ross.: Òpol, 1960; Griera ho sent en el poble de Montalbà, llgd. fronterer (*ZRPb.* xlv, 246), més a ponent és el nom genètic de tot bolet, en bon nombre de parlars gascons: Aran *kamparò*, i Rohlfs el dóna amb aquest valor a les diverses valls des d'Ossau fins a la V. d'Aran, -*arò* a Batmala, -*aròl* en el Coserans (*RLiR* vii, 160); *camparols* o *camparons* a l'alt-arag. de Plan de Gistau: és el mateix mot *CAMPANIONE que amb el mateix sentit ha donat el fr. *champignon*, si bé allà amb dissimilació *m-n-n* > *m-r-l*, *camperolet*.

Camperri 'grossa planúria de camps', augment. especialment cerdà (Volart, *BDC* ii, 51), «de tot aquell *kámpèri* que es veu allà en diuen Boloses», Líivia, 1935, mentre que a l'Alt Berguedà vaig sentir una forma (potser ultracorregida) «de tota aquella *kámpèria* en diuen ---» (Bagà, 1935), cf. per a aquest sufix manllevat del basc *E. T. C.* ii, 202-3. *Campestre* [mj. S xv, Ausiàs] del ll. *CAMPESTRIS* id.; en el Rosselló (com en els parlars llgd. i provençals) s'ha substituït per a 'país pagesívol': «al principi d'abril, certè matí, tot sol, / pels senders del *campestre*, a l'atzar me n'avi ---», Saïset, *Catalanades*, 177.

Campir tr. 'pintar el camper o fons (a un quadro o dibuix)' [no Lab. 1888 ni 1868]; «untermalen, weissen, kälken, tünchen», Vogel; «el vel de muntanyenca poesia que damunt de les cases i dels arbres de la Rambla, havia *campit* els tons d'una casta emoció», P. Coromines, 1925, *Silèn* ix, p. 123; de vegades variants amb *a-* o *en-*: «cap a la posta les muntanyes morades marcaven, amb la seva silueta, més clara i *acampida* per la grisor de la calitja, el límit de l'horitzó» id., *Prometeu* xi, ii, així en els dos autògrafs, però hi ha *campida* des de la 1.ª ed. (p. 187); «com un sòcol intermenable *encampit* per una mà barroera en la volta del món», P. Bertrana (ell mateix distingit pintor), *Proses Bàrbares*, p. 16; altrament també sembla haver-se usat una forma *xampir*: dos docs. de l'Arxiu Gral. Val. (segons *AlcM*) donen un la grafia *lletres xampides d'or* a. 1443, l'altre *caplletres champides d'or*, grafies que caldria revisar perquè no es troba aquest mot en els diccs. occitans ni francesos (almenys *PDPF*, *TdF*, *Sachs-Villatte*, *Larousse*.... s. v. *ca-* ni *cha-*). *Campúria*.

Acampar [~ a soles, doc. de 1527, *BABL* iv, 380; *MVayreda*, *Punyalada*, veg. *tant-pis PITJOR*] que fins amb referència a tropes i guerres era la variant genuïna no sols en el verb sinó també en el derivat *acampament* (en lloc del gallicisme militar *campament*